

Logg från Älva

Datum: 9/10-19

Elevloggare: Ivar Herlitz Tenelius

Personalloggare: Arvid

Position: 41 58.788N

Segelsättning: Håller på och sätter bredfocken

Fart: 6,5 Knop

Kurs: 180 grader

Beräknad ankomst till nästa hamn: Måndag

Väder: God sikt, moderat sjö och dyning

Elevlogg:

Hej!

Då kom dagen då det var dags att lämna Spaniens vackra Vigo och se bort mot nya äventyr än längre söder ut. En lugn, varm morgon präglades av de fortsatta projektpresentationerna och en vag doft av bränd gröt. Det talas om att höja den omtalade bredfocken under resan och frivilliga lär sig mastklättrandets konst inför den hårresande uppgiften som är sättandet och revandet av detta segel. Då mastklättrarna avslutat sin provklättring lämnade kajen vi vilat mot de senaste dagarna och förde skeppet mot bunkringskajerna. Där inväntade vi elever färden ut på det rullande blå med solande och kortspel, somliga med oro för sjösjukans krypande närvaro, och somliga med spänd förväntan inför nya upplevelser. För mig stämmer båda dessa sinneställningar.

Efter en timme eller två var vi iväg än en gång, på väg mot Marockos brännande breddgrader. När klockan slog sju kallades mastklättrarna fram till bredfocken. Jag var en av dem. Det var dags. Månen stod redan högt på himlen och havet gungande på ett skrämmande sätt för oss som snart skulle stå sexton meter högt upp vid fockens topp som små skuggvarelser i månskenet. Sakta men säkert klättrade vi. Väl uppe möttes vi av en makalös syn. Havets svarta vågor så långt ögat kunde nå förutom där den svarta mattan stoppas av det ljus som är Spaniens upplysta kust. En upplevelse jag aldrig kommer glömma. Vi lossade seglets beslag smidigt och snabbt och resten av besättningen och eleverna satte seglet efter att vi andra klättrat ned. En kombination av teamwork och färdighet. Nu är det sent och de sociala ljuden har dött ned till det att det enda som hörs är Älvas lugna knakande, fyllda med Marina läroverkets minnen.

Personallogg:

God kväll!

Vi är äntligen på havets vågade våg, känner den salta vinden i håret och gunget som rör om lite hemtrevligt i magen. Det gäller att hålla i sig med ena handen och köra pekfingersvlsen med den andra under loggskrivningen vilket kan leda till en något kortfattad dagsbeskrivning som jag redan nu ber om ursäkt för.

Jag och Janne har lyssnat på mycket intressanta redovisningar idag där eleverna pratade om bland annat patriotism, könsroller och barnuppfostran. Nu ikväll var det meningen att vi skulle visa *The Way*, en film som handlar om pilgrimsvandringen till Santiago de Compostela. Martin Sheen spelar huvudrollen och lite kuriosa är att hans far hette Estevez och utvandrade från just Galicien och den gode Martin är mycket stolt över sitt galiciska ursprung. Tyvärr gör vågorna att vi skjuter lite på filmvisningen. Tydligt väntar vi på att få sätta bredfocken för att få lite stabilitet och öka farten.

Solen och mitt pekfinger äro nu på väg att ge upp sina sken så vi säger god natt till er alla där hemma och skickar med en kram eller två.

Arvid